

óráis épület egész (nem nagyon erős) alapja megrázkodott. — A vendégeknek s kávéházakból az emberek hajandóval, kezükben kanalak, poharak, kártyák s dákókkal futottak az utcára. A Schottengingen egy targoncás targoncán aludt, mely a rakodás következtében néhány lépésnyire tovább iramlott, tulajdonosa pedig a földre fordult. De ki győzné a számtalan furcsábbal furcsább esetet elősorolni! Elég legyen még csak azt megemlíteni, amit a Nagy-Dunán tapasztaltak. Itt ugyanis, midőn a fő rendülés után pillanatnyi szünet állott be, a víz a bécsi oldaltól nagy hullámokkal töltődött a túlsó ártérre. Magától értetődik, hogy a nagyszerű látvány csak másodperczekig tartott. A mostani évtizedben ez már a második földrágás volt.

E földrágás irányja a központi meteorológiai intézetben tett észleletek szerint nyugatfelé keletre vonult s tartama 4—5 másodpercznyi volt. Két erősebb lökést tisztán ki lehetett venni, melyeket a föld hullásvérzéstől mozdatlan követett. A tünemény idejében a légsúlymérő Bécsben 763,5 millimétert, a hőmérők pedig 25,2 Cels. fokot mutattak. Derített és északnyugati szellő volt.

A szerb körökben uralkodó hangulatról hozza legujabb keltetőt a „P. C.” a következő levetelt:

Azon hír, hogy a skuptina Paratjina Milan fejedelem főhadiszállásán legközelebb egybe fog hivatalni, a nép mindent regeiben a legnagyobb megelégedéssel kelté, mindent úgy a reménylik, hogy a népképviselő összeülése után a porta kőkötéi bekiékel helyreállítását fogja javaslatba hozni. Ezen alkalommal éri utoljára meg a fejedelem, hogy Milan fejedelem az ellenségkedés megkezdése előtt a skuptinát még egyszer meg akarta kérdezni, vajjon kívánja-e vagy nem a háborút. Természetesen, hogy ezen lépést a fejedelem omladista ministériuma nélkül tette volna. Midőn Rizsics a fejedelem ezen szándékát megsejtelte, a portától, hogy a skuptina az ő intézkedése ellenében más határozatot hozhatna, sietett a már ismeretes kihívó ultimátumát Magazinovic szerb képviselőnek Konstantinápolyban távirattal megküldeni, és a háború megkezdésének közvetlen következményei voltak Rizsicsnek ezen nem igazolható lépésai. A mai viszonyok között azonban lehetetlen lesz neki a skuptina egybehívását megakadályozni vagy azt elnapolni, hol a kormányuk sorult helyzete lesz. A majoritással, melylyel a kabinetben Rizsics — Gronic eddig rendezkedett, nagyon le fog olvadni, s már most is biztos ezen miniszterium bukása. A szerb sajtó kárunkra okultak, az okozókat kárhajtókat a szerencsétlenségért. Rizsics még csak azért sem mentegheti magát, hogy ő az ellenség erejét és segélyforrásait nem ismerte. Ő évekkel ezelőtt képviselte a szerbeket a portánál, tehát igen jól kellett tudnia, hogy Szerbia főúrkországgal ellen háborút nem indított. Ő ismerte tartományának gyöngyszegét és szeszgyárait is azért mégis háborúba vitte. A skuptina ezen körülményeket tekintve fogja venni és az illetőket szigorúan számáadásra fogja vonni. A szerbeknek az oroszok iránti szeretete az utóbbi időben nagyon csökkent. A kormány a néppel elhitette, hogy Oroszország a szerb-török háborút nem fog társulni maradáni s hogy abban tényleg részt vesz. Most vége szakadt ezen véres reményeknek, családok keserűen, mert a pénz, fegyver és önkényesek, minden elmaradt. A szerbnek Oroszország iránti szeretete gyűlöletté fajult s Oroszországot a délszlávok árulóinak hangoztatják. Egyéb iránt kezdett látható volt, hogy Oroszország minden délszláv közt a montenegrókat részesíti kedvezményben, s hogy Szerbia Pétervárt nem a legnagyobb kegyben állította. Nikita fejedelem az oroszok előtt példányos leveleket küldött, amelyekben a védelmet és támogatást csak azért is legjobban megérdemli, mert az orosz instrukciókat legpontosabban és leghehvebben teljesíti. Így tehát megmagyarázható, hogy a diplomata az utóbbi 10 hónapban Milan fejedelemnek a montenegrói szövetséget például állította fel, s Milánának nem maradt egyéb hátra, mint ezen példát követni, és mi látjuk, hogy őt ez hova vezet.

Az ak-palankai csatáról részletek jöttek. Babina-Glava bevétele után Csernafej tábornok két napig pihent, mialatt az eső folytonosan esett. Ezután két csapatot küldött ki Ak-Palanka felé. Az egyik csapat d. u. 5 órákor megérkezett magát egy magaslaton Gornja-Glama falánál, reggel erődített nyertek s délben a falban ebédelték. Délután 1 óra felé megkezdték az agyuzást Ak-Palanka azon városrésze felé, hol a törökök gondolatok találni látnak. Két órai lövöldözés után átléptek az úszva s talpolták a Nisava folyót s a törököket közvetlen a városig üzték. Ezzel el volt érve a visszavonulásra. A törökök nem üldöztek őket. A szerb vesztesége csataban 16 halott s 38 sebesült. A törökök állítólag (?) kétszerannyit vesztettek.

A montenegrói csatáról érkező tudósítások kedvezőtlenek a török fegyverekre. Ott különben nem vinnak jelentékeny harczokat, s így az eredményre kiható következtetéseket sem lehet tenni.

Álljon itt a harcok ismertetéséről a következő tudósítás:

Raguza, jul. 13. A hercegovinai felkelő főparancsnoka Pavlovics Peko, kit a montenegrói fejedelem fővadászá névezett ki, parancsot kapott, hogy Trebinjét körüljárja. Alig lehet, hogy ezen erődöt bevehesse. Musztafa pasa, a vár parancsnoka 1000 nizam, egy század redif és 3 csapat basi-bozok állt, melyről nagy egyezkedéssel emelte le az őrmester a leplet.

— Nem pompás-e ez? Ide álljunk! — mondá.

— Valóban az! — válaszolám.

— Nincs-e igazam, hogy a fej itt még tökéletesebb? — szól az őrmester a szerzetesre mutatva, ki épen a templársor lőkeiben törekedett olvasni. Mindkét alak plastikai és tiszta mű volt; a szavakat lehetett az ajkáról leolvania. Az istenfélő jó szerzetes idő barázdálta arcával, ki egykor mint lovász nem egy derék fúr szolgálataban állt, és kinek élete elég viszontagságos volt, de még is egy szolgálata sem volt oly nehéz, mint a mostani, melylyel a főpap megbizta. Vele szemben a fiatal, karcsu templársor lovag, ki fejét dacosan magasra emelve s ajkát felbigyogozta, neheztelődött pillant le két szemével a szegény szerzetesre. A középtéren Nathan háza látható s a palmafák, melyek a sirt beáryalják, melyből az ur feltámadt. A háttérben Jeruzsalem karcsu minaretjei tünek fel, a felhőoldal ékítve és élénken elútvá a két égvízt, melynek mérhetetlen távolába a szem gyönyörködve merül.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az öreg agályal rázta fejét.

— De hisz Paula kisasszony nem festheti mindig az én fejemet, — mondám mentegetve. — Nagyon egyhangúvá válnék az. Más az én feje; már ilyet nem lehet kettőt találni.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Nem pompás-e ez? Ide álljunk! — mondá.

— Valóban az! — válaszolám.

— Nincs-e igazam, hogy a fej itt még tökéletesebb? — szól az őrmester a szerzetesre mutatva, ki épen a templársor lőkeiben törekedett olvasni. Mindkét alak plastikai és tiszta mű volt; a szavakat lehetett az ajkáról leolvania. Az istenfélő jó szerzetes idő barázdálta arcával, ki egykor mint lovász nem egy derék fúr szolgálataban állt, és kinek élete elég viszontagságos volt, de még is egy szolgálata sem volt oly nehéz, mint a mostani, melylyel a főpap megbizta. Vele szemben a fiatal, karcsu templársor lovag, ki fejét dacosan magasra emelve s ajkát felbigyogozta, neheztelődött pillant le két szemével a szegény szerzetesre. A középtéren Nathan háza látható s a palmafák, melyek a sirt beáryalják, melyből az ur feltámadt. A háttérben Jeruzsalem karcsu minaretjei tünek fel, a felhőoldal ékítve és élénken elútvá a két égvízt, melynek mérhetetlen távolába a szem gyönyörködve merül.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— De hisz Paula kisasszony nem festheti mindig az én fejemet, — mondám mentegetve. — Nagyon egyhangúvá válnék az. Más az én feje; már ilyet nem lehet kettőt találni.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és itt, tőlünk kapott egy-két vonást, — jegyzé meg az őrmester, ujjával a templár lovag szemére és ajkára mutatva. — Mondtuk is azonnal, hogy ez távolról sem oly sikerült, mint Richard.

— Az urfitt, és

